

Zie je het?

Gebruik die arendsogen van je eens goed.

Zie je het nu?

Dat geheimzinnige wezentje daar op straat is heel bijzonder.

Het springt op de schouders van voorbijgangers en zegt:

'Hallo, ik ben een verhaaltje. Mag ik mij vertellen?'

Niemand gaat erop in.

Een mevrouw haar hoofd staat er niet naar,
een meneer moet dringend naar een vergadering.

'Ik duur echt niet lang,' dringt het verhaaltje aan.

Een boze blik is het enige antwoord.

En dan zijn er nog de vele mensen met oortjes of een koptelefoon.

Hun muziek staat zo luid dat ze er niet eens iets van merken.

Het verhaaltje wordt er droevig van.

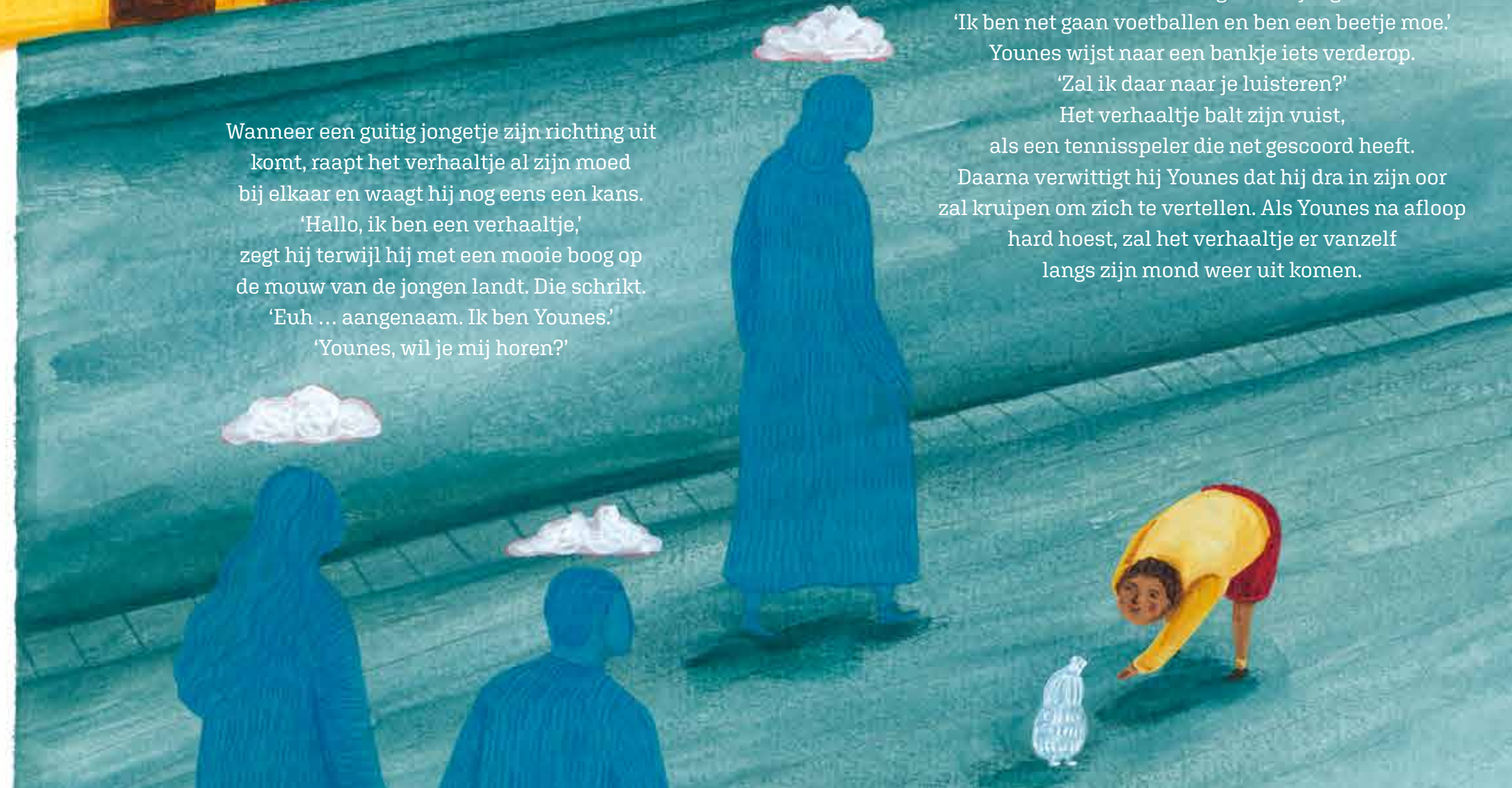
Wanneer een guttig jongetje zijn richting uit
komt, raapt het verhaaltje al zijn moed
bij elkaar en waagt hij nog eens een kans.

'Hallo, ik ben een verhaaltje,'
zegt hij terwijl hij met een mooie boog op
de mouw van de jongen landt. Die schrikt.

'Euh ... aangenaam. Ik ben Younes.'

'Younes, wil je mij horen?'

'Waarom niet?' reageert de jongen.
'Ik ben net gaan voetballen en ben een beetje moe.'
Younes wijst naar een bankje iets verderop.
'Zal ik daar naar je luisteren?'
Het verhaaltje balt zijn vuist,
als een tennisspeler die net gescoord heeft.
Daarna verwittigt hij Younes dat hij dra in zijn oor
zal kruipen om zich te vertellen. Als Younes na afloop
hard hoest, zal het verhaaltje er vanzelf
langs zijn mond weer uit komen.

Het verhaaltje vertelt:

Toen de koning van een groot land kinderloos stierf, stelde een mier zich kandidaat om hem op te volgen. Eerst moesten de koninklijke raadgevers, die beslisten wie de nieuwe koning zou worden, erom lachen. Een mier als koning: wat een gek idee!

Younes voelt plots kriebels. Eerst in zijn oor, dan in zijn neus.
Hatsjie!!!

Hij niest zo hard dat het verhaaltje als een kanonskogel uit zijn neus vliegt. Die landt op de grond en glijdt door het snot nog even verder.

'O sorry,' zegt Younes.

'Niet erg, kan gebeuren.'

Younes veegt het verhaaltje schoon en steekt hem terug in zijn oor, benieuwd naar het vervolg.

